

nødvendigt at bevare Sikringsstyrken i det Omfang, hvori den nu findes, vil jeg for mit Vedkommende ikke rette nogen Bebrejdelse mod Ministeriet i den Henseende eller fremsætte noget Ønske.

I Lovforslaget søges der i øvrigt Bemyndigelse for den højtærede Minister til at gøre forskellige Afvigelser fra de Bestemmelser, der findes i den gældende Hærlov af 30. September 1909, og adskillige, ja, de fleste af de Forandringer, Ministeren ønsker at faa Bemyndigelse til at gennemføre, kan jeg tiltræde. Jeg er enig i, at det er ønskeligt, at den Rekrutstyrke, der normalt skulde indkaldes til Uddannelse i 1915, bliver indkaldt for nogle Vedkommende allerede nu i December, for andres Vedkommende i Januar, uagtet jo ingen kan være blind for, at den Aarstid, hvor Uddannelsen saaledes vil komme til at finde Sted, ikke er den gunstigste. Det er jo en Selvfølge, at hvis Vinteren bliver haard og streng, kan de Rekrutter, der uddannes i Vintermaanederne, ikke faa den Uddannelse, hverken i Skydning eller i Felttjeneste, som det maa være ønskeligt, at Rekrutterne faar. Vinteren kan i saa Henseende lægge mange Hindringer i Vejen. Men da Hovedhensigten med denne ekstraordinære Indkaldelse er den, at det Mandskab, der skal uddannes i Aaret 1915, kan faa sin Uddannelse saa tidligt som muligt, saa at ældre Aargange, der nu ligger inde, kan hjemsendes, saa snart en saadan Uddannelse har fundet Sted, maa man se bort fra de Vanskeligheder, der er forbundne med at lade Rekrutuddannelsen foregaa i Vintermaanederne. Selvfølgelig vil der ogsaa opstaa adskillig flere Sygdomstilfælde end under Sommeruddannelsen; men under de nuværende Forhold er der jo saa meget, man maa finde sig i, og saa mange Ønsker, man maa se bort fra. — Lovforslaget gaar endvidere ud paa at give Ministeren Bemyndigelse til at gøre Afvigelser fra Reglerne for Uddannelsen ved Underofficersskolerne og til at lade Mandskab fra Fyn og Jylland, der ellers garnisonerer paa Sjælland, faa sin Uddannelse i Jylland. Det har jeg intet at indvende imod. Jeg finder, at disse Forslag er ret praktiske. — Endvidere gaar Forslaget ud paa at lade Tjenesten ved Sikringsstyrken helt eller delvis træde i Stedet for den Tjeneste efter Afslutningen af Klassens Afgangsprøve, som kræves for Befalingsmænd, der har paabegyndt Undervisningen i Officersskolens næstældste Klasse. Ogsaa

dette finder jeg at være en forsvarlig Forandring i den bestaaende Hærordning.

Derimod trænger Lovforslagets § 4, forekommer det mig, til en nærmere Prøvelse. Lovforslagets § 4 gaar jo ud paa, at saa længe Sikringsstyrken er indkaldt, kan den Ret, der i Lov af 30. September 1909 om Hærens Ordning, §§ 144, 164, 176, 181, 188, 194 og 199, er givet til at forlange Afsked ved Opnaaelsen af en vis Alder, ikke gøres gældende. Her er et Forhold, som jeg ved, der hersker ikke saa ringe Misfornøjelse med i Befalingsmandskredse. Forholdet er jo det, at vi har ikke mobiliseret, og da Ordet „Mobilisering“ ikke er brugt i de Skrivelser, der er udgaaet fra Forsvarsministeren, gaar Regeringen ud fra, at vi heller ikke har Krigsberedskab. Men dersom Ordet „Krigsberedskab“ ikke kan finde Anvendelse under de nuværende Forhold, saa ved jeg ikke, hvad det er, vi har i Øjeblikket. Den Omstændighed, at man ikke har „Krigsberedskab“, at man kun har indkaldt en Sikringsstyrke, medfører imidlertid, at Befalingsmændene, baade Officerer og Underofficerer, ikke faar det Feltillæg, som tilkommer dem, ej heller de Lønninger, som tilkommer dem, og som vilde tilfalde dem i det Tilfælde, at de var indkaldte under Krigsberedskab. Det er derfor ikke underligt, at de ældre Befalingsmænd, der staar ved Aldersgrænsen, foretrækker at søge deres Afsked under de nuværende Lønningsforhold; men det vil blive forment dem, hvis § 4 bliver vedtaget saaledes, som den her er affattet. Spørgsmaalet om Lønningsforholdene for Befalingsmændene i Hæren spiller jo en ikke ringe Rolle for disse Mennesker, og den Omstændighed, at man har nævnt „Sikringsstyrke“ og har undgaaet at omtale „Krigsberedskab“, medfører altsaa, som sagt, en betydelig Nedgang i Lønninger og Tillæg, som ellers vilde tilfalde Befalingsmændene, hvis man kaldte den nuværende Tilstand „Krigsberedskab“. Jeg skal derfor henstille, at dette Spørgsmaal bliver gjort til Genstand for nærmere Overvejelse i det eventuelle Udvalg, og at man faar en Forhandling med den højtærede Minister angaaende denne Sag.

En af de vigtigste Bestemmelser, som Ministeren tænker paa at gennemføre, er jo den, at noget af den Sikringsstyrke, der nu er inde, hjemsendes, og at der til Gengæld indkaldes nogle ældre Aargange for at udfylde de ledig blivende Pladser. Her har Ministeren foreslaaet en Maade for